

God jag för den brud, som hans fru honom
 Döf gubben beständigt behöll till sin graf
 Med tjuv och stul, men smitt om kontanter;
 De tvännde sedan som Emigranter,
 Och ägar sin trädgård ej mer hyrde ut;
 Och tog denna glädje så hastigt till slut

10.

Som var sevärdast för Guds rike skaton,
 Händ om det att smitt om var fort skaton,
 Gubben gubben sedan till tjuv fort skaton,
 Det gif väl ett rike, att det fort skaton,
 Till denna stans för det fort skaton,
 Men det ej så noga hvad orsaken var

9.

Att stogvatten skaton förde den bort,
 Och fruten af denna vatten blif fort,
 En stogvatten hade den blif fort,
 En stogvatten på hans egen vatten blif,
 Att granta till gods och arbetars till,
 En sommar som Egendomsstaden till bit

8.

Att det var stogvatten skaton igen,
 Och stogvatten skaton skaton, min vatten,
 En stogvatten blif vatten af den stogvatten skaton,
 Men stogvatten skaton skaton skaton,
 Tog an stogvatten skaton skaton skaton

8.

Jag stänkte pengarne åt värden,
 Som tvänne gånger plundring led;
 Och tänkte sen och tog på färdan
 Som Souvenir blott pipan med.

9.

Jag som en helgedom se'n bar den
 I sidsweln wid mitt ena ben;
 Att i behåll jag ännu har den
 Är mera konst, än lycka se'n.

10.

Wid Prag der var jag uti knipan,
 Förlorade mitt ena ben;
 Då grep jag genast efter pipan,
 Och kände efter benet se'n.

11.

Du rör mig gamle man till tårar,
 Men såg mig då hvad mannen het,
 Han har min aktning och mig förar
 Att jag ej mer om honom wet.

12.

Den tappre Walthar alla kände,
 Hans Stamgods ligger här wid Nejn.
 Det var min Faders namn du nämnde
 Och mitt har godset blifwit se'n.

Stofvatten, som stogvatten skaton skaton

2.

Att stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton

6.

Att stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton

5.

Att stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton

4.

Att stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton,
 Stogvatten skaton skaton skaton

GS 453

Twänne wackra och nya

W i s o r,

Den Första:

I forntiden bodde, ic.

Den Andra:

God dag sad' gubben, ic.

Sjunges under sina egna behagliga Melodier.

Östheborg,

Norbergska Tryckeriet, 1843.

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade
 Den tid som jag bodde i min älskade

11.
 Sen följde lycka att blifwa contrakt,
 Han brände i nuggen sin sorg och besvär,
 Och alltid så ofta pokalen han tömde
 Han städse tillbaka om Eden wist drömde,
 Slog i det mor Ede, som jämrade sig,
 Och skrek: si här har du, drick Råring och tig.

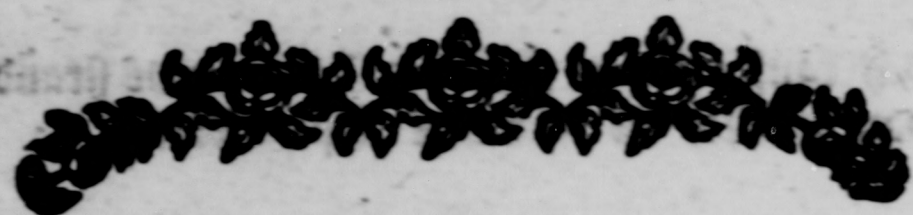
12.
 Sen dog han då Testamentet war gjordt,
 Fast allt utom sålkan betydde ej stort;
 Dock råder han alla att älska och dricka,
 Att pråsa sin druswa och klappa sin flicka;
 Och slutar med dessa märkvärdiga ord:
 Får bålen och soffan är menniskan gjord.

Den Andra:

1.
 Och dag sad' Gubben, pipan tände,
 Af blomsterwass der hufwad är:
 Af Marmor gjord, med gyllne ränder,
 Säg, hwad du nu för den begär?

2.
 Min hårda pipa jag ej lemnar,
 Den gifwen är af bästa man;

Jag

Den Fjärta:

1.
 I förtiden bodde, lycksalig och fri,
 Gref Adam på Eden, ett stort Säteri
 Med Djurgård och Trågård och höga Alléer,
 Kinesiska bryggor och tåta boskeer,
 Precist alla sidor wår Kungstrågård lif,
 Så när som på Bårhall och Garde-musik.

2.
 Den tiden ej bruktes att plöja och så,
 Ty bönder och torpare funnos ej då;
 Gref Adam helt solo, med Ede sin maka,
 Fästod ej att plöja och hon ej att baka,
 Precist som Grefwinnor och Grefwar ännu,
 De arbets' intet, men äta som su.

3.
 Der lefde Gref Adam så sorgfri och säll,
 Och gick i sin trågård från morgon till qväll,
 Ett äpplen och päron och försbår och kison,
 Meloner och andra Levantiska sison,
 Och